

Φ

φαλκονέττο τό, Γ 9 ειδος παλαιοῦ πυροβόλου· ίταλ.
falcone καὶ falconetto.

φαμέγιος καὶ θηλ. φαμέγια υπηρέτης, διπηρέτρια
Προλ. κακαλογ. προσώπων, Γ 772, Ε 366· ένετ. fa-
megio —ia· κονύότατα καὶ σήμερον ἐν Κρ.

φατάλια τά, Δ 112, ἡ τύχη, τὸ πεπρωμένον· ίταλ.
fatale.

φαφλατᾶς δ, Β 446, θηλ.η φαφλατοῦ Ε 2, τὰ φα-
φλατὰ Α 231 φλύαρος, φλυαρίας.

φελλοπάπουτσα τά, Ε 46 τὰ μετὰ φελλοῦ διποδή-
ματα.

φεουντάδοι οἱ, Γ 23 οἱ φεουδάρχαι· ίταλ. feudati.

φετοιάλοι, III εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ ἔρμηνειαν, ἀξιωμα-
τοῦχοι· ίταλ. officiale.

φινίρει I καὶ III εἰς τὸ τέλος = τελειώνει, λήγει·
ένετ. finir.

φιστάνι τό, Ε 33 τὸ φουστάνι· ένετ. fustagno· οὕτως
ἀκούεται καὶ σήμερον.

φκαιρένω, ἀδρ. εὐκαιρέσσα Α 90 κενῶ, ἀδειάζω· οὕ-
τως ἀκούεται καὶ σήμερον ἐν Κρ.

φλακή ἡ, Γ 779 ἡ φυλακή, τὸ δεσμωτήριον· οὕτως
ἀκούεται καὶ σήμερον πολλαχοῦ τῆς Κρ. Ιδ. Γλωσ.
Ἐρωτ.

φοβερότερομη ἐπιθ. Γ 694 λίαν τρομερά.

φορεστιέρα Β 502 ἀλλὰ φορεστιέρα = κατὰ τὸν ξενι-
κὸν τρόπον, κατὰ τὴν ξένην μόδαν· ίταλ., à la fore-
stiera

φόρισι A 52, B 335 καὶ φόρσι Δ 342 ἐπιφ. ίσως.
ένετ. forse καὶ forsi.

φόρος δ, Β 96 ἡ ὀμορά· τὴν λέξιν παρέλασον οἱ Βυ-
ζαντ. ἐκ τῆς Λατιν. forum· καὶ ίταλ. foro.

ζαντ. ίταλ. forte.

φόρτε τό, Β 48 τὸ φρούριον ίταλ. forte.

φορτουνάτος (καὶ Φουρτουνάτος) εἰς τὸν κατάλογον
Φορτουνάτος (καὶ Φουρτουνάτος) εἰς τὸν κατάλογον
φόρσσα ἡ, Β 87 ἡ τάφρος τοῦ φρουρίου· ίταλ. fossa.

φουκι τό, Β 320 εἰδος ἐδέσματος ἐκ κρέατος.

φούμη ἡ, Πρ. 95, IV 81 ἡ φήμη καὶ σήμερον ἀκούε-
ται καὶ τοῦτο καὶ τὸ ρήμα φουμίζω καὶ φουμισμέ-
νος καὶ φουμιστός.

φουνταλλαμδός Δ 459 καλλωπισμὸς διὰ καινουργῶν
ἐνδυμάτων ἐκ ρήματος φουνταλλάσσω.

φούστα ἡ, Β 202, 203, Δ 560, 561, 569 πειρατικὸν
πλοῖον· ένετ. fusta.

φρά, «φρά καπούτσο» Δ 124, Ε 360 παγιωδῶς δ
φράρος, δ καπούτσηνος· ένετ. fra καὶ frate· ίδ.
καπούτσο.

φραίνω Ε 344 εὐφραίνω.

φράδακας δ, Δ 143 μεγεθυντικόν τοῦ κατωτέρω.

φράδρος δ, Προλ. Α πολλαχοῦ, Β 6, Γ 706, 707 δ
φράδρος δ, Προλ. Α πολλαχοῦ, Β 6, Γ 706, 707 δ
φραγκοκαλόγηρος· ένετ. fragi, πληθ. frati.

φρατουπή τό, Β 10 ξέφος, ἐγχειρίδιον?

φρισόπο τό, Β 98 φυγία ἡ μικρὰ τεμάχια διπυρίτου·
ένετ. frisopo.

φωτερώτατος ἐπιθ. εἰς τὴν ἐπικεφαλήδα τῆς Αφιερώ-